

at undgå barnemødre, samt øget forståelse af øgede risici ved mange graviditeter er ligeledes nødvendigt. Ligesom det heller ikke er uvæsentligt, at vi via Community Score Card kæmper for bedre sundhedsydelse som forbedring af forhold på de små sundhedsklinikker, og at der bygges sundhedscentre i alle de landsbyer som fx. Ninde, der ved lov er berettiget til et sundhedscenter med faciliteter til kejsersnit. Jeg ved i hvert fald nu, at det ville have reddet Agnes, før det var for sent.

*) *Community Score Card – Scorekort*

Scorekort er et samfundsbaseeret redskab til at vurdere, evaluere, monitorere og planlægge sundhedsydelser i landsbyer. Det er en succesfuld metode til at opnå større forståelse og deltagelse mellem brugerne og sundhedspersonalet og kommunalt ledelsesniveau/ beslutningstagere.

Målet med programmet er at opnå større social ansvarlighed og åbenhed, samt kvalitet og effektivitet i serviceydelserne.

Hilsen Eva Fibiger Diemer

Rikke Vestergaard

Sygeplejerske.

Udsendt til Nigeria 1965-2006 af Mission Afrika.

Ulønnet konsulent for sundhedsarbejdet i Dakka, Nigeria.

NYT FRA NIGERIA

KÆRE SMF VENNER!

Rejste til Nigeria d. 17. november 2014. Jeg blev i Numan nogle dage for at købe ind, både til mig selv og medicin til klinikken, som Ibrahim havde bestilt. Det var varmt og godt på alle måder at møde folk i Numan.

Jeg boede i Gæstehuset i Numan, men spiste hos Kaja og Nemuel Babba. Den første morgen ved morgen bordet var det en meget berørt ærkebiskop, der fortalte, at der netop var blevet ringet, at én af vore præster var blevet dræbt og huset og kirken brændt om natten af Boko Haram. Flaget ved kontoret gik på halv og blev der i flere dage.

Rigtig hjemme var jeg dog først da jeg nåede Dakka. Vejen var tilbage i kategorien, meget dårlig, igen. Én regntid er nok, når man i tørtiden har fyldt jord på uden at vande og tromle, men det har den fordel, at det er meget usandsynligt, at Boko Haram vil besøge os, for det kunne let blive en fælde.

Vi har mobil telefon det meste af tiden, men vi er ikke på mail, så derfor har I ikke hørt fra mig.

Få dage efter jeg var kommet, kom lærerne, skolens leder Kenet Sati, kateketen Wilson Bokido, lærer Gerson Andrew fra Dakka bibel skole - DBS, og Ibrahim fra klinikken til en snak om budget, og om hvad der var mest nødvendig at få sat i stand i år. Vi gik en runde på hele grunden og lavede en liste, men det med priser er ikke så let, for hvad koster det, vi skal bruge, så Keneth ringede til Isaiah - en tømrer som i flere år har arbejdet for os i Dakka, og få dage efter kom han og lavede et budget.

Flere patientstuer trængte til nyt loft, men det blev kun til de to dårligste, og så skulle der males både ude og inde.

Det lille gæstehus måtte have nyt tømmer og loft, da termitterne havde spist det meste, men tagpladerne kunne vi genbruge. Vi undlod også at lave loft, da det jo kun bruges til gæster, der skal overnatte få nætter.

Skolelederens hus måtte have nyt tag og tre værelser samt et nyt loft. Vi valgte at købe det dyre aluminium til tag, så nu håber vi, at det holder i mange år.

På skolen var der mange små reparationer så som døre, vinduer, net, nyt glas, og maling af alle bygninger udvendig. De tre læreboliger blev også malet indvendig.

Kenet Sati har overtaget al regnskab med reparationer, og indkøb, for alle bygninger. Jeg slap dog ikke helt, for når Keneth var i marken eller på skolen, var det mig, som folk kom til efter penge. Ibrahim tager sig af Klinikken, medicin, hjælp til ubemidlede, og løn til dem, der ser efter mit hus og grunden, samt penge til de seks, der er under uddannelse.

Det havde været lettere selv at føre regnskaberne, men det er vigtigt, at de kan selv, når jeg en dag ikke kommer igen. Det er mange penge for dem, og de har ikke et sted, der er sikkert, så det er stadig mit hus der er bankboksen.

Arbejdet på klinikken vokser stadig, Regeringslægen i Zunkani dr. Ibrahim Musa, som har hjulpet os i flere år, kom tre gange. Det blev til

ca. 30 operationer, og efter jeg rejste har kirkens læge, der arbejder i Demsa været i Dakka en gang for at operere.

En øjenlæge har bygget en privat klinik i Jalingo, så det vi ikke selv kan klare, henviser vi til ham. Det er en stor hjælp. En kvinde der havde grå stær, tog jeg med til Jalingo, da jeg kørte til kristen møde i Demsa. Hun blev opereret samme dag og udskrevet dagen efter.

Vi har haft mange patienter i år, og især skader. Det er ofte motorcyklisterne, der vælter på den dårlige vej og fulaner, der falder ned fra et træ, når de hugger grene af til dyrene, fordi der ikke er mere græs, eller hugger sig selv i hånden.

De store lastbiler som daglig kører med tømmer har været skyld i 3 dødsfald i år.

På en måned fik vi 5 børn ind, som var påkørt af motorcyklister.

Jeg havde ikke været i Dakka mere end én uge, da der kom en ung mor, som havde født for to uger siden, og var psykotisk. Hun havde ikke talt siden fødslen og »så« ikke barnet. Det var mormor, der holdt den lille, når hun blev sulten. Det var første gang, jeg så en patient med fødselspsykose, og Ibrahim havde heller aldrig set det. Efter hun havde fået en tablet begyndte hun at tale 3 timer senere, og dagen efter holdt hun selv barnet. Det var fantastisk at se. Hun var i behandling i en måned og blev helt rask. Min glæde var dobbelt, fordi hun jo var én, der for få år siden ville være endt hos en heksedoktor.

Vi nåede ikke ud i landsbyerne. Der var ikke folk nok til det. Men om to år vil Nabbu være færdig på skolen i Takum, så er der to med uddannelse, og så kan de måske klare det. Vi har ingen forbrændinger haft i år ud over et barn, der kom for tæt på en gryde kogende vand. Det bekræfter, at vi nu bruger det rigtige medicin for Epilepsi.

På skolen sagde vi farvel til 59 elever, og tog nye ind i januar. A klassen startede med 12 elever, men flere kom til senere. B klassen var på 21,

(fortsættes næste side)

men til C klassen var der over 100 ansøgninger. De havde dog kun optaget 67. Det var jo også for mange til et klasseværelse til 30, så det var godt, vi havde bygget hallen sidste år, hvor der er fin plads til alle.

Vi havde nu et tomt klasseværelse, men der var jo også ca. 100 børn, som var med deres forældre på skolen. Kenneth registrerede de 65 børn, som er i alderen 6 til 12 år. De kommer jo næsten alle fra landsbyer, hvor der ikke er skoler, så vi kunne ikke bare sende dem i Dakka børneskole.

Wilson's datter, Melody, som er enlig mor og bor hjemme, tog udfordringen op, og underviser nu hele flokken. Der skal dog meget gerne ansættes en lærer, så vi kan dele dem op i to hold, men så skal vi jo også bruge et klasseværelse mere samt løn til to lærere. Det bliver ca 20.000 kr pr. år, men det er da også billigt. Kan vi være bekendt at sige, vi ikke kan klare det?

Det sidste de sagde før jeg rejste var. Når du kommer igen, skal vi gerne have to nye klasseværelser.

Vi har en rig Gud som går med os i hverdagen, og for Ham er alle ting mulig.

Tak for forbøn og medleven.

Hilsen Rikke Vestergaard

FORMANDS- BERETNING 2015

Vi har haft et godt år i bestyrelsen, godt samarbejde og villighed til at klare de nye opgaver, som bestyrelsen påtog sig fra forretningsfører til regnskabsfører.

Vi måtte sige farvel til Erik Wengel ved vores bestyrelsesmøde i november.

En stor tak til ham for hans input i bestyrelsen.

Da vi ingen suppleanter havde, måtte vi fortsætte med 6 personer i bestyrelsen.

Det har givet udfordringer, at gå fra at have en forretningsfører til at have en regnskabsfører.

Vi er meget glade for, at 2 nye har sagt ja til, at gå ind i arbejdet i SMF. De nye er Birgitte Nygaard Nielsen og Eva-Lene Sode Nielsen. Der har været præsentation af dem i sidste nr. af SMF bladet.

Ingela Christiansen træder ud af bestyrelsen, en stor tak til dig, for de 6 år vi har samarbejdet med dig. Vi ønsker dig Guds velsignelse i hjemmet, og der hvor du lægger dine kræfter. Vi ved, at du og din familie er meget aktive i jeres kirke.

Der skal også lyde en stor tak til alle medlemmer, der bakkede op om den opgave, der opstod, da lovgivningen på gaveområdet blev ændret sidste år. Som I måske husker, skulle foreninger have mindst 300 medlemmer og af disse, skulle mindst 100 have givet mindst 200 kr.

Vi regner med jer igen i år, så vi kan opretholde skattefradragsretten vedr. gaver, retten til at søge tips og lotto midler, momsrefusion og fritagelse for arveafgift.

Vi udgiver nu kun 5 blade om året på højest 20 sider. Dette for at holde portoen på den laveste takst.